

JASNIEĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (2), się (1).

a jasne.

praes 1 sg jaśni(e)ję się (1). ◇ *praet* 3 sg f jaśniała się (1). ◇ *part praes act* jaśni(e)jąc się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Błyszczec się, świecić; rutilare Mącz; illuminare PolAnt (3) : Rutilo, Lfzczę/ Swieczę/ Iáfnieyę fie. Mącz 362c.

W porównaniu (1): [Szymon] Iáko słońce oświecáiąc kościół nawyśzłfego/ y iáko tęczę iásnieiąc fię pięknie ná obłokách [et quasi illuminans nubes gloriae]. BudBib Eccli 50/7.

a. *O twarzy: promienieć (1) : Tedy Izráelczycy widzieli oblicze Moizeszowe/ iż fie iásniáła fkorá ná twarzy iego [quod resplendnisset cutis faciei Moseh] BibRadz Ex 34/35.*

Synonimy cf JASNIĆ SIĘ.

Formacje współrdzenne cf JASNIĆ SIĘ.

LW